

Jól halad a másodvetés

Az okos gazda a sok kárt okozó esős időjárásról most veszi meg a maga vámját. A talaj sok csapadékot tartalmaz, ami igen kedvező feltételt teremtett a másodvetések számára.

Szervezésből jeles

Kevés tsz-ben vetik be oly gyorsan a tarlóföldet, mint a szegedi Új Élet Tsz-ben. A kombájnok után azonnal összegyűjtik a szalmát és szántanak, vetnek. Jellemző, hogy mintegy 360 hold megtisztított gabonaterületük felét is szántották. A vetőgép is hamarosan megjelenik a friss szántásokon, 137 hold silókukorica, 65 hold mohar már magában várja a szeptemberi nyári esőt. Nemsokára elültetik 45 hold tarlóburgonyájukat.

Az Új Élet példás munkaszervezésére jellemző, hogy a kombájnok még vágják a búzát a földeken, ezzel egyidőben azonban ekék és vetőgépek dolgoznak a földeken, hogy a talajvíz miatt keletkezett takarmányvesztést így pótolják.

Már földben

a második „aratás”

A Ruzsai Napsugár Tsz gazdái szintén bevetették 170–180 holdat aratás után. Hamarosan földbe kerül 30 hold tarlóburgonya is.

Már egy hete végeztek 1087 hold kalászosokkal. Kü-

lönösen a kaszapárok dolgoztak szorgalmasan és szaporán. Több mint ezer holdat vágta le egy hét alatt. Jelenleg 3 erőgép és 20–25 fogat hordja szűrőre a kezeseket. Két gép csépeki a szövetkezeti gazdák gabonáját. Ugyanakkor 3 erőgép tárcsázza a tarlóföldet, eddig mintegy 130 holdat porhanyított fel. Egy traktor meg a szőlők sorközeit tárcsázza. Augusztus elején megkezdik a keverőszántást, 1300 hold őszi vetés magágyát kell gondosan előkészíteniük.

Száztíz vagon őszi barackot vettek át a MÉK-telepeken

Az őszi baracktermés valamivel gyengébb a tavalyinál. Ezt azonban nem érzik meg a vásárlók között, hiszen a homoki tsz-ek nagy tételekben szállítják ezt az ízletes gyümölcsöt, a felvásárló telepekre. Eddig 110 vagon korai barackot vettek át a MÉK-telepeken. Most szállítják az Amster- és az Alekszander-fajtákat. A sárgabarack gazdákat már jogosan panaszoktól, a termés mindössze 20–30 százaléka a múlt évinél. A MÉK mindössze 15 vagonnal vásárolt fel, melyből elsősorban a belföldi fogyasztást elégítik ki.

A kedvező árpolitika megmozdította a termelői kedvet, paradicsomból és paprikából egyaránt. Szentestérségéből naponta mintegy 300 mázsás nagyságrendben érkezik e két zöldségféle a felvásárló telepekre. Paradicsomból 15 vagonnal, paprikából 10 vagonnal vettek át a MÉK telepeken.

Döntőbizottság előtt az Orkán

Miért nem gyárt hazai piacra eső kabátot a Szegedi Férfiszabó Ktsz?

Néhány hónapja eltűntek a kirakatokból a hazai gyártmányú Orkán és Pille színtetikus anyagból készült esőkabátok. A vevőt a boltokban az elárúsítottok sajnálkozóan vagy gúnyos mosolylyal fogadják: nincs Orkán, nem is tudják mikor lesz.

Vihar az Orkán körül

Itt Szegeden a Férfiszabó Ktsz készíti már több mint két éve az Orkánokat, hozzájuk fordultunk, hogy megtudjuk, hova tűntek az esőkabátok? Gáti Gyula műsza-

ki vezető válasza meglepő volt: a raktárakban most is 1800 darab porosodik az annyszor hiába keresett cikkből. A vásárlók, a belkereskedelem várja az Orkánt és a konfekcióipar sem a raktár polcaira akar gyártani. Érthető érdeklődéssel várjuk tehát a magyarázatot. Előkerült az ügy egyre vastagodó dossziéja, és az utasítások, levelek lapjairól összeállt az Orkán viszonyosságainak története.

Június elején értesült a szövetkezet arról, hogy az

átvételt a belkereskedelem május elsejével visszamenőleg beszüntette. Az indok: az Orkánok vízáteresztése a megengedettnél nagyobb, szintartásuk nem megfelelő, s az anyag túlzottan tapad. Az üzletek pulcjairól persze már régen elkapkodták az összes fellelhető példányt.

Kétféle ellenőrzés

Az ügy idáig rendszeresnek látszik, hiszen a fogyasztó minőségi védelme igen fontos, de olyan kérdések vetődtek fel, melyek a közvetlen káron túlmenően tovább nyugtalanították a szövetkezet vezetőit. Elsősorban érthetetlennek látszik, miért csak két évi folyamatos gyártás után derült ki, hogy az anyag esőkabát céljaira alkalmatlan?

Lehetséges, hogy a magyar Orkán anyaga valóban hibás. Bár a tapasztalat szerint éppúgy bevált, mint az eredeti angol vagy olasz márká, könnyű tetészettős anyaga csak futóeső ellen véd, erős záport bizony nem visel el átnedvesedés nélkül. A szövetkezet vezetői szerint nehezen egyeztethető össze a belkereskedelmi átvétel megszüntetésével az a meglepő tény, hogy a minőségre kevesen, többnyire magas mércét állító export-partnereink továbbra is szívesen vásárolják az Orkánt, külföldről kifogást nem emeltek.

A vásárló a vesztes

Úgy látszik, bizonyos esetekben nem elegendő a műszerezés, a vásárlók igényeit, a használat tapasztalatait is figyelembe kellene venni a minősítésnél. És főképpen időben kellett volna figyelmeztetni a konfekcionáló üzemeket, hogy álljanak le a gyártással, ne érezék utólag a hiába végzett munka keserűségét. Persze a fogyasztó is jobban járt volna, ha az anyagot és a készterméket ellenőrző nagyobb összhangja lehetővé teszi, hogy elkerüljék ezt a kisesést.

A szövetkezet az átvétel megtagadása miatt beperelte a megrendelőt, a Dél-Magyarországi Textilgyárkereskedelmi Vállalatot, ahonnan az esőkabátot kapta, hogy az Orkánokra továbbra is szükség van, ha a letiltást feloldják, minden további nélkül átveszi. Az ügy most már a döntőbizottság előtt van, de bármi legyen a döntés, bárki bizonyuljon felelősnek, a konfekcionáló ipar és az ellenőrzés nem megfelelő kapcsolatának mindenképp a vevő látja a kárát.

W. P.

Ellenőrzi a szállításokat

Júliustól december végéig valamennyi megyében népi ellenőrök százai kísérik figyelemmel a második félévi szállítási feladatnak megvalósítását. Tanulmányozzák, hogy a különböző irányító szervek és a munkában részt vevő vállalatok, egységek

kéthetőségek felkészültek-e a múlt évinél csaknem 8 százalékkal nagyobb kötelezettségek teljesítésére. Arra is

kiterjed felügyelmük, hogy a megrendelők jól átgondolják-e igényeiket, s mindenütt kiaknázzák-e a rendelkezésre álló eszközöket, lehetőségeket.

A megyei népi ellenőrzési bizottságok ezekben a napokban elsősorban a betakarítással kapcsolatos szállítási sorsát kísérik figyelemmel.

Az eszközök nem csodaszerek

Néhány évvel ezelőtt még pedagógusaink többsége sem tudott valami sokat a korszerű audio-vizuális eszközök oktatásbéli felhasználásáról, a különböző oktatógépekről és nyelvi laboratóriumokról, a programozott oktatásról. Ilyen tekintetben messze elmaradtunk a nagyvilágtól, a kapitalista és a szocialista országoktól egyaránt. Ma már némiképp más a helyzet. Elmaradásunk ugyan még korántsem szűnt meg teljesen, de az elmúlt években olyan jelentős, tudományos és pedagógiai fórumok foglalkoztak a problémával, mint például a Nyári Egyetem Szegeden. Ennek nyomán a probléma pedagógusaink érdeklődésének középpontjába került. Nyugodtan mondhatjuk, hogy a pedagógusok többsége ma már tájékozott ezekben a kérdésekben, s az is tény, hogy már vannak egészen korszerű, modern technikai eszközök, mint a tanárképző főiskola nyelvi laboratóriuma vagy a rókusai általános iskola ipari televíziója. S ez a fejlődés a legközelebbi jövőben még tovább folytatódik. Az új tanév kezdetén például nyelvi laboratóriumot avatnak a Radnóti gimnáziumban.

E kétségbevonhatatlan és letagadhatatlan fejlődést azonban nyugtalanító jelenségek is kísérik. A kezdet kezdetén a pedagógusok többsége őszinte érdeklődéssel — nem kevés lelkes szenvedéllyel — tanulmányozta ezt az új problémát. Kutattak, kísérleteztek. Ez a rajongás alapjában véve rokonszenves volt; feltétlenül hivatástudatból, úgyszemint a táplálkozott. De némelyeknél volt benne bizonyos fokú naivitás is; sokan csodaszert láttak a technikában. Azt hitték, alkalmazásuk megoldja majd az oktatás összes problémáit. Amikor aztán kiderült, hogy ilyesmire szó sincs, ezek a kezdetben szenvedélyesen lelkes pedagógusok elkedvetlenedtek, kiábrándultak. Beszéltem néhány ilyen pedagógussal. Legyintettek, amikor szóba kerültek az audio-vizuális eszközök vagy a programozott oktatás. Ez az elkedvetlenedés tulajdonképpen visszahúzódtást jelent.

Pedig most mindenekelőtt kísérletezésre, új utak keresésére, új lehetőségek fellelérésére van szükség. Az audio-vizuális eszközök oktatásbéli felhasználásának kérdése ugyanis, mint ismeretes, új probléma a pedagógiában. Metodikája jó részét még kialakulatlan, nincsenek lezárt eljárásai, kihasználva, további módosításokat, tökéletesítést nem igénylő módszer. Ha nem kísérleteznek pedagógusaink, ha nem gondolkodnak újabb, jobb eljárások kialakításán, a fejlődés eddigi lendülete megakadhat, s a korszerű technika jó hatásait nem tudjuk gyümölcsöztetni.

Itt van például a film. Nem valami új dolog, tulajdonképpen az oktatás hagyományos kellékéhez tartozik. A filmet azonban jól és kevésbé jól is fel lehet használni az órán. Régen általában az volt a szokás, hogy az iskolai oktatási filmetek egész óráit vetítették; voltak külön „vetítőórák”. A korszerű audio-vizuális eszközökkel foglalkozó pedagógia azonban már megtanította a pedagógusokat arra, hogy a filmek vetítésének nem ez az egyetlen módja. Ennek megfelelően a szegedi Ságvári gimnáziumban például már nem is így mutatják be a filmeket; nincsenek vetítőórák. Illetőleg vannak, sőt sokkal több van, mint régen. Csak hogy most a filmetek részre bontva vetítik, s minden egyes bemutatott részt ott az órán, rögtön a vetítés után, megbeszélnek és azután újabb filmrészleteket mutatnak be, szintén megbeszéléssel, értékeléssel együtt. Azt mondják, az eredmények egészen

meglepőek, a vártnál jobbak.

Kétségtelen, nem könnyű a korszerű technika iskolai alkalmazásának legjobb módszereit megtalálni, kikísérletezni. Még a film, ez a mindenki által jól ismert, hagyományos szemléltetési eszköz is mennyi gondot okoz. Hát meg a többiek. A rádió, a tv, a magnetofon, s a még modernebb eszközök. A rókusai iskola ipari televíziója például, Első pillantásra úgy tűnik, a világon semmire sem lehet ezt a be rendezést használni. Minek egy iskolába ilyen hatalmas apparátus? Mit közvetítenek rajta?

Elsősor az iskola pedagógusai sem tudták ezt, aztán kiderült, hogy kitűnően lehet hasznosítani ezt a tévé adó-vevő készüléket például az úgynevezett bemutatató előadások közvetítésére. Régebben ebben az iskolában is úgy tartották a bemutatató órákat, mint másutt; az egész tanári kar összegyűlt az osztályban és figyelte a tanítást. Most már azonban nem az osztályban, hanem a tanári szobában a tévé képernyőjéről nézik végig a rókusai iskola pedagógusai a bemutatató tanításokat. A gyerekeket a sok pedagógus jelenléte így nem zavarja, s láthatóan, hallhatóan felszabadultabban, természetesebben dolgoznak, beszélnek, mozognak az órán. S ez még csak egy lehetőség. Van másféle, több is; ezeknek bevezetését szeptembertől kezdi meg az iskola.

Vannak olyan pedagógusok, akik pedagógiai gyakorlatukban és elképzeléseikben is egy létszámú szaladtak, elszakadtak a valóságtól. A technikai eszközökkel akartak megoldani mindent; a visszazuhanás általában ilyen esetekben következett be. Az előrszaladástól óvniuk kell pedagógusainkat. Nemszak azért, mert technikai eszközeink a világszínvonalhoz képest eredményben szűkösek — merész dolog lenne mindent tőlük várni —, hanem azért is, mert alkalmazásuk alapos, tervszerű, meg gondolt és hosszú időn át kikísérletezett munkát kíván. Az audio-vizuális eszközök segítségével csodaszert látnak a technikában. Azt hitték, alkalmazásuk megoldja majd az oktatás összes problémáit. Amikor szóba kerültek az audio-vizuális eszközök vagy a programozott oktatás. Ez az elkedvetlenedés tulajdonképpen visszahúzódtást jelent.

Aki figyelemmel kísérte a szegedi iskolák technikai előlátottságának fejlődését, első pillanatban nem látott benne szigorú tervszerűséget. Nyelvi laboratórium ill. ipari tévé ott, egymástól eltérő jellegű és feladatú iskolákban, intézményekben: mi ebben a tervszerűség? Tudunk kell azonban, hogy itt nemcsak egyszerűen tervszerűségről, még hozzá szigorú tervszerűségről, hanem egy nagyszabású pedagógiai program megvalósításáról van szó. A városi pártbizottság évekkal ezelőtt foglalkozott az oktatás korszerűsítésének kérdéseivel. Minden, ami etekintetben azóta történt és a jövőben történni fog, e határozatok megvalósítását, végrehajtását jelenti.

Miben a változásokban? A pedagógusok szemléltetésnek alakítása, módosítása. Annak elérése, hogy a pedagógusok megérték a korszerű technikai eszközök alkalmazásának jelentőségét. Hogy tudják, világosan lássák: ezek az eszközök nem csodaszerek, de nagyon hatásos és eredményes segítő a tanári munkának, általában az oktatásnak. Mindent tőlük várni épp olyan hiba lenne, mint lemondani rólok. De hogy jól használhassuk őket, ahhoz az kell, hogy kísérletezzünk velük, s megtaláljuk a legjobb módszereket. Kapkodás, meg gondolatlanosság itt sem használ. Alapos tervszerű munkával lehet csak elérni, hogy a korszerű technika segítse az oktatás, tanítás és a tanulás nagy munkáját.

Ókrös László

Nehéz lépést tartani az igényekkel

Árukészlet a TŰZÉP-nél

Az esőzések hátráltatták a téglagyári munkát

Előny az árvtákarosult házak újjaépítésére

A magánépítetők száma a múlt évhez viszonyítva az idén növekedett Szegeden és a környező községekben. Tavaly 350 magán- és társasházépítető kötött szerződést építőanyagokra a TŰZÉP rókusai telepével. Most viszont már eddig 580 szerződést írtak alá az idén megkezdett építkezésekhez. Százhusz körül van azoknak a száma, akik kisebb javítást, toldást végeznek el magánházaikon, vagy kőkerítést húznak a portájukon.

hát ez a nem várt körülmény is erősen igénybe veszi.

2

Várhatóan — mondta Maróti Sándor telepvezető — az év utolsó negyedében újabb téglaszállítmányok enyhítenek majd a jelenlegi nehézségeken, s a megkezdett, illetve a jövőre áthúzódó magán- és társasház-építkezésekhez elegendő téglát tudunk biztosítani.

3

Mész-, cement-, gipsz- és betonáru kiadásával nem volt jelentősebb fiennakadás eddig. Elégéses kályhacsempepét viszont nem tudtak biztosítani. Kályhacsempepéből kicsi a TŰZÉP rókusai telepének kerete. Negyedévenként mindössze 60 kályhára való csempepét kapnak. Márpedig minden építető cserépkályhát akar rakatni új háza szobáiba. Ha az építési anyagokra kötött eddigi szerződéseket tekintjük, akkor a TŰZÉP rókusai telepének egész évi kerete sem elegendő, hogy az új építetők mindegyike cserépkályhához jusson. Ugyancsak több áru kellene különböző azbesztfélesekékből is. Kályhacsempepéből újabb szállítmányt Romániából várunk. Az azbesztáru-ellátáson pedig Csehszlovákiából érkező szállítmány javít majd.

Szállítási nehézségek okozták, hogy eddig nem állt elegendő kőpor az építetők rendelkezésére. A TŰZÉP friss értesülése szerint a közeli napokban nagyobb tétel kőport indít útnak Szegedre a Kőbánya Vállalat.

4

A tetőszerkezethez, illetve az ezt kiegészítő faanyagokhoz eddig minden építető hozzájuthatott a TŰZÉP rókusai telepén. Az úgyneve-